

Περιπτώσεις κατά τις οποίες δύναται μια Εταιρεία να εκκαθαριστεί από το Δικαστήριο και οι επιπτώσεις που προκύπτουν με την καταχώρηση της αίτησης Εκκαθάρισης (όχι διάλυσης όπως συχνά γίνεται αναφορά).

Του Κρίς Ιακωβίδη

Με βάση τις πρόνοιες του άρθρου **211** του κεφαλαίου **113** του Περί Εταιρειών Νόμου της Κυπριακής Δημοκρατίας, μια εταιρεία δύναται να εκκαθαριστεί από το Δικαστήριο για διάφορους λόγους.

Οι πιο συνήθεις είναι αυτός της **αφερεγγυότητας**, δηλαδή, όταν η εταιρεία αδυνατεί και είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της και στις περιπτώσεις όπου το Δικαστήριο πείθεται ότι είναι **δίκαιο και σύμφωνο με το δίκαιο της επιείκειας**, να διαλυθεί.

Η αίτηση εκκαθάρισης συνήθως γίνεται από πιστωτή, με βάση το άρθρο **213 (1)** του **Κεφ. 113**.

“Αίτηση στο Δικαστήριο για εκκαθάριση εταιρείας γίνεται, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου, είτε από την εταιρεία είτε από οποιονδήποτε πιστωτή ή πιστωτές, συνεισφορέα ή συνεισφορείς, ή από όλους, ή οποιαδήποτε από τα μέρη μαζί ή ξεχωριστά”.

Πολλοί είναι αυτοί που εσφαλμένα πιστεύουν ότι η έναρξη εκκαθάρισης είναι η ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο εκδίδει το διάταγμα εκκαθάρισης. Στην πραγματικότητα όμως, η εκκαθάριση ξεκινά από την ημερομηνία καταχώρισης της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο **218(2)** του **Κεφ. 113**.

“.....η εκκαθάριση εταιρείας από το Δικαστήριο λογίζεται ότι αρχίζει από τον χρόνο της υποβολής της αίτησης για εκκαθάριση”

Οποιοσδήποτε πληρωμές και/ή πώληση ή μεταβίβαση που αποσκοπεί σε μείωση ή αποξένωση περιουσιακών στοιχείων μιας εταιρείας πάσχουν, (**άρθρο 216 του Κεφ.113**) εκτός και εάν προηγουμένως έγινε αίτηση στο Δικαστήριο για έκδοση διατάγματος που να τις επικυρώνει, γνωστό ως Validation Order.

“Κατά την εκκαθάριση εταιρείας από το Δικαστήριο, οποιαδήποτε διάθεση της ιδιοκτησίας της εταιρείας, περιλαμβανομένων και αχώριστων δικαιωμάτων, και

οποιαδήποτε μεταβίβαση μετοχών, η αλλαγή της υπόστασης των μελών της εταιρείας, που γίνεται μετά την έναρξη της εκκαθάρισης είναι άκυρη, εκτός εάν το Δικαστήριο διατάξει διαφορετικά”.

Από την στιγμή λοιπόν που καταχωρείται η αίτηση εκκαθαρίσεως, εκτός εάν εξασφαλιστεί διάταγμα επικύρωσης, οι οποιοσδήποτε πληρωμές που πιθανόν να έγιναν, μεταβίβαση κινητής/ ακίνητης περιουσίας της εταιρείας, είναι άκυρες και ο εκκαθαριστής οφείλει και έχει καθήκον να τις ερευνήσει και εάν θεωρηθεί απαραίτητο, να τις προσβάλει και/ή ακυρώσει.

Επιβάλλεται επίσης, όπως όλες οι εμπλεκόμενες τράπεζες, μόλις λάβουν γνώση της αίτησης εκκαθάρισης, προχωρήσουν με την άμεση παγοποίηση όλων των τραπεζικών λογαριασμών (αν δεν το πράξουν, ο εκκαθαριστής μπορεί να τους ζητήσει να αποκαταστήσουν τη ζημιά).

Αν όμως το Δικαστήριο εκδώσει διάταγμα με το οποίο δίδεται η δυνατότητα να γίνουν πληρωμές προς τρίτους, ή δίδονται οδηγίες για την διάθεση των περιουσιακών της στοιχείων ή για την αποδέσμευση των κεφαλαίων της για ένα συγκεκριμένο σκοπό, οι τράπεζες και οι Διευθυντές της εταιρείας τυγχάνουν προστασίας. Σε διαφορετική περίπτωση, είναι εκτεθειμένοι.

Πρόσφατα, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, στην εκδίκαση αίτησης του εκκαθαριστή, Λεωνίδα Κίμωνος, στην περίπτωση της υπό εκκαθάριση εταιρείας Fisco Constracting Ltd, για ακύρωση αγοραπωλητηρίου εγγράφου, που έγινε από τον διευθυντή, **μετά από την αίτηση εκκαθάρισης, την απέρριψε**, αναφερόμενο σε προηγούμενη απόφαση των κυπριακών Δικαστηρίων (αυθεντία Λαζάρου) και στο σύγγραμμα Halsbury's.

Βάσει της Δικαστικής απόφασης, η πράξη πρέπει να συμπληρωθεί και όχι να αποτελεί συμβατική υποχρέωση για μεταβίβαση κατά την ημερομηνία της εκκαθάρισης της εταιρείας. Η πώληση των καταστημάτων δεν συμπληρώθηκε με τη μεταβίβαση και εγγραφή της περιουσίας στο όνομα της αγοράστριας εταιρείας και παρέμεινε συμβατική υποχρέωση μέχρι σήμερα.

Συνεπώς, κατά την κρίση του Δικαστηρίου το άρθρο **216** δεν μπορεί να εφαρμοστεί και η αίτηση του κυρίου Κίμωνος στερείτο νομικής βάσης, για αυτό και το δικαστήριο την **απέρριψε με έξοδα σε βάρος του**.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο κύριος Κίμωνος, παρόλο που εκ πρώτης όψεως φαίνεται να έγινε αδίκημα από μέρους του διευθυντή, **έσφαλε**, διότι αντί να συγκεντρωθεί στην ουσία, (δηλ. αν η τιμή πώλησης αντικατόπτριζε την πραγματική αξία της πωληθείσας περιουσίας και να ερευνηθεί τον τρόπο με τον οποίο το προϊόν πώλησης είχε διατεθεί), καταπίεστηκε με την λεπτομέρεια (δηλ. να καταφύγει στο Δικαστήριο με αίτηση για ακύρωση της πώλησης).

Οι ισχυρισμοί του πρώην διευθυντή της εταιρείας, ότι αγνοούσε και δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει την ύπαρξη της αίτησης εκκαθάρισης της εταιρείας κατά την υπογραφή του αγοραπωλητηρίου εγγράφου, **είναι εντελώς ανυπόστατοι**.

Ο κύριος Κίμωνος, **έχει καθήκον να ερευνηθεί και να ικανοποιηθεί** ότι η Ελληνική Τράπεζα, ως εξασφαλισμένος πιστωτής, στην οποία κατέληξε το προϊόν πώλησης, **απολάμβανε έγκυρη εξασφάλιση** και ότι το προϊόν της ρευστοποίησης **καλυπτόταν από τη εξασφάλιση**.

Κατ' επέκταση λοιπόν, ο εκκαθαριστής **όφειλε και οφείλει**, αντί να καταχωρήσει αίτηση για ακύρωση της πώλησης, αφού πρώτα ικανοποιηθεί ότι η τιμή πώλησης αντιπροσώπευε την αγοραία τιμή κατά το χρόνο της πώλησης, να ζητήσει από το Δικαστήριο (βάσει του άρθρου **216**) να **επικυρώσει την πώληση** και όχι να την προσβάλει.

Παρόλο που στο άρθρο του στον Φιλελεύθερο, ημερομηνίας 28 Μαρτίου 2010, ο νομικός Γιώργος Κουκούνης κάνει αναφορά στο ότι "**οι πιστωτές οφείλουν να μεριμνήσουν για τα δικαιώματά τους**" με όλο το σέβας, να μου επιτραπεί να διαφωνήσω, διότι αυτό είναι πρωταρχικό καθήκον του εκκαθαριστή και όχι των πιστωτών οι οποίοι με την ψήφο τους διόρισαν τον εκκαθαριστή για τον σκοπό αυτό.

Ο Κρίς Ιακωβίδης είναι Εγκεκριμένος Λογιστής και Σύμβουλος Αφερεγγυότητας. Στην Κύπρο, είναι Διευθυντής της CRI Group www.crigroup.com.cy, που ειδικεύεται σε όλες τις πτυχές της Εταιρικής Αποκατάστασης και Αφερεγγυότητας.
